

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYVÁRMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA

Az »Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egylet« hivatalos közlönye.
Előfizetési ára: Egész évre 8 K. Negyedévre 2 K. Tanítóknak és jegyzőknek 6 K.
Egy szám ára 16 fillér.

Az »Udvarhelyvármegyei Jegyzői Egylet« hivatalos közlönye.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Kossuth-utca 14 sz. – Megjelenik minden vasárnap
Nyilttér soronként 50 fillér.

Cselekednünk kell!

Tegnap érkezett híradás szerint, az orosz hordák átlépték a Kárpátokat, s ma már magyar földön folyik a harc, melynek, hogy mi életben maradjuk, csak egy kimenetele lehet: az ellenség leverése. Mi rendületlenül bizunk a mi hadseregünkben, mely a mi testvéreinkből, a mi gyermekeinkből, férjeinkből áll, kikkel együtt vagyunk lelünk nagy és büszke bizodalma és akiket fárasztó, kemény utjukban: szívünk reménysége, lángoló szeretete kísér. — Azonban az érkező híradások mind azt jelentik, hogy a muszka olyan csordában önti katonáit határainkra, mely tulerőt jelent.

Ezt nem mi mondjuk, erről kiadott katonai jelentések számolnak be kivétel nélkül, s hogy ez így is van, az offenziváról a defenzivára való térésünk is bizonyítja. Fölösleges most már káprázatokban élni, a tény az, hogy a mi mindennél szentebb, drága hazánk földjét vad hordák csizmái piszkítják, bár csak egy kis darabon is be. Ezt, itt ebben az eldugott, kis félreeső országrészben, hová az ágyuk bömbölései nem érnek el, hová a csaták hangos kiáltásai nem hallatszanak el, ahol csak az ember idegzete reszket az izgalomtól, — még itt sem nézhetjük tovább tétlenül.

Érezzük, érzi minden férfi, hogy itt cselekedni kell! A haza veszélyben van és nekünk minden erőnkkel, minden gondolatunkkal, minden tettünkkel oda kell fordulnunk azok felé az események felé, melyeket a világtörténelmi idők vetettek fel és amelyeknek mi középpontjában állunk s a melyek jókimenetele jelentheti csak a nemzet fennmaradását.

Ebben a jelentőségelteljes időkben összedugott kézzel tovább ülni nem lehet, nem szabad. Félembereknek érezzük magunkat mi, itthonmaradottak, kik amíg katonáink az ellenség gyilkos tüzeiben állanak, bántóan élünk apró megszokott szorakozásainknak.

Am ennek legyen most vége! Az orosz a határon van, s mi nekünk cselekednünk kell. Félre a kishitűséggel, félre a szószárkodással és félre minden aggodalommal!

Derék hadvezetőségünk azt mondja, hogy katonáink tulerővel állanak szemben. Jól van. Ha tulerővel van dolgunk, úgy ez elletni nem lehet nehéz. Szerte az országban, s így a mi szűkebb kis hazánkban, e vármegyében is, tenger még azok száma, akik a puskát elbirják. Bántóan sokan vagyunk férfiak, fiatal emberek, akik tétlenül, szívszorogva és minek tagadjuk, szégyenpírral arcunkon ülünk itthon és meleg szobákban kíséri lelünk azokat a nagy eseményeket, melyek a nemzet életébe vágnak.

Nincs egy sem közöttünk, akinek lelke, karja ép, szive erős, aki gyáván kihuzni akarú magát. S ha van olyan hitvány, ki piszlicsár gyenge életét most szárazra akarú kimenteni, úgy az legyen a közmegevetés tárgya. Bámulatos hősiességgel vivják katonáink a szabadságharcot ott künn a széles csatamezőkön, hová a parancs rendelte őket, rohannak félelem nélkül, ahová újabb parancs vezényli. Mi ennek a titáni küzdelemnek nem csak szemlélői, de részesei akarunk lenni, mert érezzük szükségét annak, hogy az ellenséges tulerővel, a délről, északról ránk törő hordákkal szemben a mi ép karainkra, a mi fegyvereinkre is szükség van, vagy szükség lehet.

Valóra vált a kép első fele: Jaczkovics

Mihály viszi a keresztet. Három árva viszi a zászlót. Válgjon valóra a kép másik fele is: négy millió magyar ember viszi a puskát... Bent a városban és künt a falvakban ezer és ezer számra égünk a vágytól, hogy kivessük részünket a nemzet önvédelmi harcából; soha ilyen erősöknek nem éreztük magunkat, mint most, amikor galádul összeesküdtek ellenünk, hogy leszuritsanak az egész világtérképről.

Nem akarunk mi kezdeményezni. A kezdeményezés a kormányt, a hadvezetőséget illeti, tőle várjuk illő reverenciával a hívást. Mi készen vagyunk s bátran, önértetesen megyünk a harctérre: győzni, vagy meghalni.

Becsek Aladár.

Orosz betörések a Kárpátoknál.

— Az Udvarhelyi Híradó eredeti táviratai. —

Csatározások a Kárpátokban.

(Budapest, szept. 27.) A Magyar Távirati Iroda jelenti:

— Illetékes helyen felhatalmazták annak közlésére, hogy az uzsoki szorosnál pár ezer főből álló orosz sereg betört, a melyet Malomészen, Fenyvesvölgy és Csontos községek között seregeink visszaverték.

Mármaros vármegyében Toronyánál szintén folyik csatározás ott betört orosz csapatok és határvédelmünkre kirendelt seregünk között.

Munkácsnál és Husztnál nagyobb csapatok vannak utba a mieink támogatására. Mindezek a határszéli csatározások kisebb jelentőségűek és mivel a határnál és az ország belsejében elegendő csapatokkal rendelkezünk aggodalomra nem adnak okot. (Min. eln. s. osz.)

Feltartóztattuk a betört oroszokat.

(Budapest, szept. 27.) A Budapesti Tudósító illetékes helyen azt a értesítést nyerte, hogy az oroszok ma is több helyen átlépték a határt. Ung megyében az ottlevő csapatok a betörő ellenséget feltartóztatták. A csatározások még folynak. Az ország közel fekvő részeiből nagyobb csapatok mentek csapataink segítségére. (Min. eln. s. osz.)

1100 angol tiszt elesett.

(Róma, szept. 28.) A Tymes megállapítja a hivatalos veszteségi listákból, hogy háromezer angol tiszt közül eddig ezeregyszáz részint megsebesült, részint meghalt, vagy eltűnt. Az elesettek közt van a tüzérbrigád parancsnoka is. (Min. eln. s. osz.)

A francziák vereséget várnak.

(Rotterdam, szept. 25. délután 6. óra 20 perc.) Ide érkezett francia lapok szerfölött pesszimiztikusan ítélik meg a harctéri helyzetet és kifejezik azt az aggodalmukat, hogy a németek áttörik a francia csatavonalat, a mi által a keleti francia hadsereget elvágnák. Lázás aggodalmat kelt, hogy Verdun előtt már munkában vannak a 42 centimeteres ágyuk. (MTI.)